

МАЧКАТ И КРИВА РЕКА ЈУЛА И АВГУСТА 1941. ГОДИНЕ

У Мачкату и Кривој Реци и пре рата, било је сеоске омладине и појединих сељака који су били симпатизери КПЈ. Иако услови за организованији рад Комунистичке партије и СКОЈ-а нису постојали, као пре рата, тако и после пропасти бивше Југославије, због великог и дугбогодишњег утицаја љотићевтда попа Милана Пашића, родом из Криве Реке, у оба села образоване су почетком јула групе које су своју активност усмериле на извршавање следећих задатака: придобити омладину и сељаке за отпор окупатору, установити ко све поседује оружје, какво и где га чува, разговарати са подофицирима бивше југословенске војске који су се вратили кућама, пратити кретање окупаторских војника и жандарма, њихово наоружање, број, као и понашање жандарма и понашање и реаговање љотићеваца на насталу ситуацију. На извршавању задатака групе су координирале своју активност и заједнички доносили закључке. Групе су се често састајале. Састанци су се одржавали ноћу, пошто падне мрак па до поноћи, негде у шумици Деловине, Лазовог брда и Беле Земље или поред реке. Мачкатску групу сачињавали су Милисав Марић, Стојан Боровић, Миломир Боровић и Жарко Шопаловић, а касније и Милија Боровић и Гвозден Шевковић. У криворечкој групи били су Радосав Курћубић, Гргур Кнежевић, Милун Кнежевић, Видоје Кнежевић, Тихомир Церовић и Иван Курћубић, а касније су у ову групу још ушли Јеленко Бучевац, Милија Кнежевић, Јеленко Зечевић и Живко Стојановић.

Средином јула 1941. године одржан је састанак Јеша Поповића са Милисавом Марићем и Жарком Шопаловићем код извора Стублине у старом мачкатском пољу. Састанак је заказан преко Радована Курћубића, а био је врло значајан за даљи рад група. Рад се одвијао по директивама и задацима добијеним од организације Комунистичке партије Ужица. У ствари, овим састанком група је повезана са организацијом КП у Ужицу. На састанку је саопштено да се даљи рад обе групе обједињује у један актив којим ће у име организације КП Ужица руководити Миливоје Јечменица. Већ на првом састанку, којим је руководио Миливоје Јечменица, а одржан је у шуми на Белој Земљи, у рад су укључени

сеоски омладинци и ђаци са територије села Мачката и Криве Реке, који су били на вези у Ужицу за које се раније није зеало.

Нешто касније актив се проширује и акционо знатно ојачава укључивањем радника, који су радили у Ужицу а родом су били из Мачката и Криве Реке: Миланом Стојановићем, Миланом Јевтовићем, Мијаилом Шевковићем и другима. Састанци се углавном одржавају у шуми на Белој Земљи и то већином недељом или празником дању. Дневни редови састанака углавном су садржали: извештаје о вођењу оружаних акција, давање задатака и теоретски рад. Задаци су и даље били окупљање поштене и патриотски орјентисане омладине и сељака, евиденција и прикупљање оружја и раскринкавање непријатеља. Теоретски рад се огледао у читању брошура и књига марксистичке садржине.

Жарко ШОПАЛОВИЖ